

Panor. super Tertio Decret.

C A P. II.

Lerici. [†]Breue est, nec potest breuius sum-
mari. Sed pro summario nota, quod armo-
ri delatio clericis est inhibita in tm, quod contra fa-
cetes grauiter peccant. Hoc colligit ex eo, quia tale deli-
ctu est excōicatione dignu, vt hic, sed excōicatione nō feri,
nisi pro graui criminе, vt in c>nullus, & in c.nemo. 11.q.3.
a & quod his hie caueat solū de clericis, idē dic in laicis, ^a vt pa-
tet in rubro & nigro, C. vt armorū vſus inſcio principe in-
terdictus fit. lib.6. Sed contra hoc op. de c. dilecto. de sen.
exc.li.6.vbi ille decanus aſſumpſit arma materialia, ad idē
c.olim.infra de ref. spo. Sol. illa iura loquuntur in armis de-
fensibilibus, & non offensibilib. Pron. clericis ad eorū de-
fensionē arma aſſumere, vt in cōtrariis. Sed quod vltra alios
nūquid fit hoc clericis līcītū indistincte? Sol. distingue ple-
ne. Primo, an liceat pro defensione propriæ perſone. Secū-
do, quid pro defensione rerū. Tertio, an pro defensione pro-
ximi. Quarto, quid in religiosis. [†]Ad primū dic, quod si cleri-
cus non potest mortē aliter uitare, pott impune occidere
b ſu aggressorē, nec vīlā irregularitatē ^b incurrit. Nā poti⁹
aggressor ſe ipſum occidere, quod ab aggresso occidi, vt pot
batur in cle. ſi furiosus. de hom. & iō nullū peccatū incur-
rit. Et dixit Io.de Lig. in tractatu de iusto bello, quod if cleric⁹
celebrans inuadit, iuste dimittit celebrationē, & ſi deten-
dendo ſe, occidit aggressorē, pott incontinenti redire ad al-
tare, & officiū perficere. Si vero poterit aliter mortē vita-
re, puta fugiendo, tunc eft dubiū, nunquid clericus teneat
fugere, an vero poſſit arma mouere. gl. in c.his clericis. 50.
dift. & in c.sicut dignum. de hom. ſentiu, quod tunc nō dēt
percutere. Sed in cōtrariū adduco d.c.olim. vbi pro defen-
ſione rerū līcītū eft clericus mouere arma, ergo fortius pro
repulſione iniuria personalis. Nā iniuria eft fugari, & iniu-
ria quodlibet corporalis vī maior qualibet iactura rerū. In
ſeruorū. ff. de pro. facit quod no. Bar. in l.1. ff. vnde vi. Puto ſic
in clericis diſtinguendū, quod ad ſāua, puta ad occiſionē, non
c debet clericus procedere, ſi pott fugere, & ſed aliter reſiſte-
re, & verberare pott. ar. in c. olim, iuncta d.c. ſi furiosus,
Tunc. n. non occidendo euitat irregularitatē, quod aliter
3 morte propriam vitare non poterat. [†]Secundo caſu, cum
quarit, nunquid pro defensione rerū vī primo, quod non fit
līcītū arma mouere. arg. in c. ſuſcepimus. Infra de hom. &
in c.2.eo. tit. dū dicit, Te tuaquod liberando &c. & ſic requiri-
rit illa duo copulatiue. In contrarium facit d.c.olim. Con-
cludo ſic, quod ad occiſionem, ſeu mēbri debilitatiōne cleric⁹
procedere non debet pro defensione rerū, vt in diſtiſ iuri-
ribus, ſed aliter verberare ſeu reſiſtere poſteſt, vt in d.c.o-
lim. & hoc ſentit Inn. in c. ſi vero. il primo. de ſent. exc. In
d tertio mēbro. ſequit pro defensione proximi, ^d vī primo,
quod nō liceat clericis pro tex. in c.ex multa. inf. de voto. vbi dr
quod clericale officiū reddit clericos inhabiles ad pugnādū,
et cū Saracenis. Ad idē, 24.q. 8. rephensibile, & 7.q.1.c. ſci-
ſitatus, & quod ibi no. in contrarium facit d.c.dilecto, vbi dr,
quod licet vnique vicino propulsare iniuriam inferenda
proximo, & pro illud verbum, cuiquod, dicit ibi Host. & ēt Inn.
quod laico, & clericis hoc līcītū eft. Puto ſic concluden-
dum, quod aut clericus habet iurisdictionē in loco, & tunc pro
defensione ſuorum licet arima mouere, & ſic loquitur d.c.
dilecto. Si vero non habet iurisdictionē, aut ſine ope cle-
rici iniuria pott propulsari, & non debet clericus pugnare,
vt ſupra in cōtrariis. aut nō poſteſt aliter propulsari, & tūc
licet clericis capere aggressorem proximi, & verberare ac
ēt occidere, ſi aliter iniuriam propulsare non poſteſt. 23.q.
3.in c. Maximianus. & c. qui pott, & d.c.dilecto. Incurrit tñ
occidendo irregularitatē, vt no. 23.q.8.c.1. & in ſumma.
Nunquod. euitat irregularitatē occidendo, vel muſilādo,
niſi quod aliter mortem propriā euitare non pott, vt in d.cle.
ſi furiosus. Pro defensione ergo proximi incurrat irregula-
ritatē ſine peccato. [†]Simile in iudice, & in teſtib. exercenti
bus corū officiū i cā criminali, 5.1. diſ.1. & quod ibi no. [†]Sed
circa hoc vertiſ pulchrū dubiū, nunquid Papa poſſit dare
licentiā clericis pugnandi in bello iusto, ſine metu irregu-
laritatē? & primo vī, quod non, quia hoc vī prohibitum iu-
re diuino. Nā ab ipſo Christo diētū fuit Petro volenti de-
fendere magiſtrum ſuū ab iniuria Iudaorū. Cōuerte gla-
diu tuum in vaginā, vt hī in euangelio, & tranſumptiue
23.q.8.c.1. Item in veteri teſtō dixit Deus ad Dauid, non
edificabis mihi tēplum, quia vir ſanguinis es, vt hī trāſum-
ptiue de confec.di.1.c.1.contrariū determinat Cal. in c.pc

titio, inf.de hom. Moquet, quia irregularitas eft de iure po-
ſitio, alle.c. is quod de ſen. exc.li.6. Sed tu adde diētū Inn. in c.
ad audientiā. inf.de hom. Itē ſola constitutio ecclesiæ phib-
bet clericū pugnare i bello iusto; ergo Papa, quod eft ſup istas
constitutiones humanas, vt in c.propofuit, de cōcef. pb. per
hāc prohibitionē relaxare, maxime cū ipſe Papa poſſit ex
iusta cā bellum indicere, perfertim contra infideles. 23. q.8.
c.of, & c.pterea, ea.cā, & quod. Nec ob. prima authoritas all. in
contrariū, quia non ſolum illa fuī diēta Petro, ſed et aliis
laicis, vt colligit ex eo, quod in eadē authoritate ſubiicit, dū
dī. nō oīs, qui gladiū accipit, gladio peribit. Sic ēt rendetur
ad authoritatē, & poſteſt dici melius ad illam ſecundam, per
loquif de effuſione ſanguinis iniuſta. nā Dauid proitorie
ſecerat interfici Vriā, vt committeret adulteriū cū Berſa-
be eius vxore, & adhuc nō ſuit penitens, quod illa verba fue-
runt ſibi diēta: ſed nos loquimur quod bellū eft iuſtu, & vt di-
cit alibi Ang. ille dr accipere gladiū, qui ſuperiore nō iu-
bente, vel consentiente, gladiū aſſumit ad effundendū ſan-
guinē, vt eft no. tex. in c.ille.23.q.3. Itē videmus, quod Papa di-
ſpenſat poſt prinam in irregularitatē ex peccato cōtracta,
vt no. Hoſt. & cōtōr Doc. in c. ſicut dignum, de hom. & no.
in d.c.1. de confec. di.1. & hoc eft valde no. Venio ad vlti-
mū, [†] quid in religioso, an poſſit ſe defendere ſine ſuperio-
ris lnīa? & vī primo, quod non: quia ēt actus līcītū, & in ſe lau-
dabiles, ſunt ſibi prohibiti ſiue ſuperioris lnīa, vt vrou-
re, pregrinari, & ſim. 20. q.4. c.monachis. Itē defenſio fit
ex propria voluntate, ſed voluntas religiosi depēdet a vo-
luntate Abbatis, vt in c.2.de teſta. lib.6. cum ſi. I. de Li. in
d. trac. concludit, quod ſi pott commode hī ſuperioris lnīa, po-
ſtulāda eft: alia aūt līcītū eft ſe defendere, cū hoc cōpetat
de iure naturali. 1. di.c.iuſ naturale. Et quo ad actus natu-
rales non ceneſet mortuus, ^f ad hoc. 16.q.1.c.placuit, & quod
ibi no. in l. Deo nobis, C. de epi. & cle. Pro hoc primo ſacit
gl.no. 12. q.1.c.nō dicatis, quod dicit religiosum poſſe elemo-
linam facere de bonis monasteriis morienti fame, ſi nō pott
lnīa ſuperioris cōmode hī. Si ergo per actū alias ſibi illici-
tū ſi pott ſubuenire vitæ alterius, fortius per actū līcītū ſi pott
ſubuenire vitæ propria. Immo eft plus drām, vt aduerſus
ſuū ſuperiorē poſſit ſe defendere, ſi ſuperior eū inuadit cō-
tra oēm relam. ar. in c.ex parte. de acc. & hoc bene no. [†] Et
inquantū iſtud c. ſimplr phibet delationē armorū, intellige
de cultello feitorio, ſeu offensorio: ſecus aūt in cultello
g lo paruo, ſaptō ad incidenſū panē, & alia necessaria, talē
em clericis līcītē defert, vt in c.lator. inf.de hom. Nā ſi ille
clericus non portaffet illā cultellū, incidet in irregulari-
tatē, quod dediffet operā rei illicite ſecuta morte alterius per
ut ibi dr. Et idē dic in religioso, vt pbaf in cle. ne in agro,
8 de ſta. reg. ſ. nullus. [†]Et aduerte, quia licet clericis ſeculareſ
non ſint excommunicati ipſo factō ex delatione armorū,
ſed excommunicandi, vt hic, religiosi tamen tenentes ar-
h ma intra ſepta ^h monasterii ſine līcītā ſuperioris, ipſo fa-
cto

A D D I T I O N E S.

- ZACHARIAS** [¶]Idem dic in laicis. Adde Car. in cle. 1. ſ. prefata. q.5. de
ſta. mo. & in cle.2. ſ. porro. de here. & melius in cle. 2. ſ. 1. de excef. pral.
SEB. SAPIA. [¶]Idem in laicis. uide Ro. in ſing. 263. inc. prohibuit eft ar-
ma portare. ubi dicit, quod licet omnibus ſiue prohibuit portare arma tamē ſi
ruſticos portauerit ſolum punit in perditione armorum, uel in 30. libris.
b [¶]Villam irregularitatē. Adde do. Card. confi. 19. Cal. late. cōſi. 1. de treu. & pa-
ſe. SEB. S. A. P. Irregularitatē. Vide Abb. in c.olim. 1. col. 7. uer. itē queritur
ad declarationē ſup de ref. ſp. & Fel. in c. ſi uero. in prin. inf.de ſen. excom.
c [¶]Poteſt fugere. Adde quod Bal. confi. 2.1. lib.4. dicit, quod cum fugā non eft tua,
qui fugere non tenetur, quia periculum eft in dando tergo. & ibi late uide,
& dicit idem Bal. confi. 4.30. 1. lib. quod non ualeret ſtatutum. Quod aggref-
sus non debet eſſe defendere. Ber.
d [¶]SEB. S. A. P. [¶]Proxi. Vide Abb. in c.3. in fi. de cler. percuſ. & d. taſ in I.
utuſ col. 6. uer. in eadem glo. ibi respondeo. ſi. de iuſtitia & iure. in uerſ.
ſed pulchrum dubium eft.
e [¶]SEB. S. A. P. Irregularitatē. vide Fel. in c. petiſio, inf.de hom. uerſ. ſecunda
cōcluſio. vbi tradit, quod clericus poſteſt affiſtere in bello iusto, & hortari mil-
ites, ſed non poſteſt mouere arma, ut o. c. idat.
f [¶]Mortuus. Adde quod voluit A. ch. poſt ſpec. eius com. 417. quod per professionē
monachi, non extinguitur viuſ fructus, quos coſedit. Ber.
g [¶]Cultello paruo. Adde, quod talis cultellū non uenit appellatione armorū.
Fran. Arc. confi. 3.8. Ber. Adde, quod ſtatutum puniens portante arma, nō pu-
nit portante talē cultellū, gleeft reputata ſing. in Auth. de armis. ad. fi. in an-
tep. glequa ſequitur, & limitat eleganter Bar. in l.1. ff. ad leg. ful. de ui. publ.
uide materiam, in ſ. ex maleſicijs, inſti. de aſtio. Aen. Fal.
S. E. B. S. A. P. Cultello paruo. Quid veniat appellatione armorum, tradit Fe-
lin. in rub. proce. Grego. col. 5.3. ubi referit Domin. dicentem, quod appellatio-
ne armorum non ueniant arma, de quibus in l. armorum. ſi. de uerb. ſig. ſed
illa, quia de communī viuſ arma dicuntur.
h [¶]Tiuita ſepta. Adde Fed. disp. ſua 14. vbi ponit, a quo tales debeat ſolui,
cum ſint exempli. Ber.